

[Quant a la flexió,
com abstenir-se]

aventallat -ada adj. Disposat,
ensems amb altres, a la manera
de les barquilles radiants d'un ven-
tall obert.

~~aventallat~~

~~aventallat~~

avvenir-se v. pron. Desparatjament
par, d'èmer en discòrdia. INSTITUT DE CATALAN
d'ESTYDIS
d'Estydis
Catalans
MCMVII Arxiu de
l'Institut
d'Estydis
Catalans
s'ha entossudat en la seva opinió: no
en podem ~~en podran pas~~ avvenir es podem
avvenir | Amb el·lips. del pronom: No els
podem fer avenir; i fr.: No els podem
avvenir || Acordar-se, entendre's bé,
coincidir, en els gustos, opinions, ma-
nera de fer, etc. Ens avènement molt, jo
i el meu germà. Són dos caràcters que
no s'avènen. || Conformar-se a fer
una cosa. En vaig avenir a anar hi
|| No saber avenir-se d'una cosa, es-
tranyar-se'n granment

aventura f. Fet que s'esdevé ines-
peradament, i no pinadament, a algú.